

129 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 12.XII
1853

HUB, JVS handskriftssamling

Helsingfors Den 12. Decem

Älskade Make!

10 Nu måste Du förlåta mig om jag blott skrifver några rader, men i morgon får Du et längre bref Gud låte Dig få vara frisk, Det är min dageliga bön hos Gud.

Vi äro alla friska, och barnen glädja sig redan åt Din återkomst, och fundera med sina julklapper, som de äro i bestyr att få tjöpa.

Farväl Älskade Vän

Din
Jeanette
som älskar Dig så innerliga

20 130 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN
HUB, JVS handskriftssamling

Egen Älskade Make!

30 Jag tänker på fordom då jag satt på på vinden på Idensalmi prästgård så i stillhet, ingen störde mig, det var så lungt, men nu har jag svårt att hålla tankarna tillsammans, ty barnen äro alla omkring mig, och jag måste svara dem på deras otoliga frågor. I dag måste jag gå ut i bodorna med barnen, ty deras otålighet är alldeles för stor, sedan Du gaf dem penningar. Du må inte tro att jag nånsin tyckt, mig vara lycklig förutan dessa små, nej om de vore dubbelt så många vore jag änu lyckligare.

40 Jag känner med ängslan och bekymmer mina stora brister, ty ju äldre barnen blifva, mera förstånd skulle det fordras af mig, ja det är och förblir min stora sorg. Jag tackar Gud af min innersta själ som sände Dig för att rädda en stackars villsefaren menniska, ty hvad hade jag varit förutan Dig. Men Förlåt egen Älskade Make all den bekymmer och sorg jag förorsakat Dig. det har nog ofta svidit i mitt hjerta då jag sett Dig så olycklig, och jag hade velat göra allt för Dig, men det har ej varit mig beskärt. Du må alldrig tro annat än att jag med hela min själ älskar Dig Du är mitt ideal och min stolthet, om jag någongång tycker mig vara något, så är det blott genom Dig. Därföre får Du inte nånsin misstro mig, och tänka, att jag skulle tro mig vara någonting som någon menniska skulle bry sig om, nej tvärtom jag är ofta nedslagen i sällskap och äfven ofta i min ensamhet öfver min rysliga okunnighet och ringhet i brädd med andra af mina bekanta. Ofta då jag säger Dig någonting, är det som om min, tunga ej skulle böjas att säga så som jag borde säga, och då talar jag alltid så opp åt väggarna, och medvetandet att Du anser mig så gränslöst enfaldig gör att mitt sinne 50 blir så tungt. men Älskade Make haf tålmod med mig och tro inte alltid så illa som det synes. I Min barndomstid blef så mycket försummat som bordt göras, därigenom att jag i de år jag bäst behöft, blef utan Mor, och då jag ej hade någon moderlig vän att vända mig till, blef jag så sluten, och nu är det svårare att hjälpa det. Nu tror Du

Hon kommerserådet Peter Malm
 Sököboda

Helsingfors den 7. Nov. 1853

Udessa mit herranna förstå
 af den 15. Sep. u. a. utom meddelan
 de från H~~H~~, taga vi af förbittern
 häjvint ofvaförda och uprivte
 S. N. S. Oskars Melbier i Helsing

Ått af 411. 14/15 Cronhard. Markblad

- 152. 11 - - Somt Kvinhoff -

båda de staden, ofvarellä förbind
 lighet, att H~~H~~ beräget behaga
 de lata acceptera de formera sig
 denna de staden till ofvarellä

Redjardis H~~H~~ godbetjant un
 fäktar det befria vi fälunda för
 orsakat, hafva vi är som med ite
 måket Negativt i sig Testam

H. Borgström

Affärsbrev från kommerserådet H. Borgström till kommerserådet P. Malm J:r illustrerar J. V. Snellmans verksamhet som kontorist i det Borgströmska handelshuset. Brevet ingår i Malmska handelshusets arkiv, RA.

kanske att jag inte talar sanning, men det är min tröst att det en gong i verlden blir klart för Dig. Ack hvad jag ville sträfva att blifva sådan Du skulle önska men det är ej bristande vilja, men bristande förmåga, och ovana att tänka så mycket, som gör att jag inte kan, men jag vill försöka och göra allt blott, Du hade tålmod, och skulle orka med att påminna mig.

Förlåt att jag blott talar om mig, Det vill aldrig blifva slut när jag engång börjar.

10 War nu inte bekymrad för oss, Gud låte oss alla vara friska och raska som hittils.

I går var jag hos Helen hon kom sjelf och bad mig. Tengströms och Pippings var äfven der, jag gick först kl. 8 då barnen alla såfvd. Helen jemte sina främman var på Symfponin och kom först därifrån ungefär vid samma tid. Hos Ingmans har jag sagt till, och Amalia tycktes ana det förut, att Du inte skulle låta Ingman Jula ensam.

Måtte papperen varit riktiga som jag skickade med Gossen, jag blef så skrämnd då budet kom jag trodde att någonting hade händt Dig.

Jag börjar äfven att vänta bref ifrån Dig.

20 Lilla Ville saknar Dig mäst, han säger, jag har så ledsamt efter Pappa. De andra upprepar att De har så kort till Jul och Då kommer Pappa. Barnen bedja alla hjertligt hälsa. Gud låte Dig få vara frisk.

Farväl nu egen Älskade vän, Jag längtar och väntar, och försöker att få allt i ordning så att vi sedan få bestyra blott om Barnens glädje.

Din Jeanette.

30 **131** J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 14.XII
1853
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Maka.

Utan alla äfventyr kom jag hit i går förmiddag kl. 1/2 11. Hade jag icke haft en så dålig kärra, hade resan gått lätt, men i den plågades jag en hel hop, och jag funderar ännu på, om jag för min sjuka rygg skall begagna koppning.

40 Jag väntar i afton bref från Dig och hoppas till Gud få läsa att Ni alla ären friska.

Här har jag tänkt dröja till och med den 20:e. Någon resa till Björneborg lärer ej bli af.

Jag börjar befara, att jag dock har för litet antal nödiga papper med mig. Hellre än att blifva utan ber jag Dig derföre med Lördagens post sända de papper, som på motstående sida beskrifvas. Skicka redan om fredag efter Vaktmästarn. Låt honom först slå karduspapper omkring och sedan vaxduk, som finns i Calle's kammare. Skulle Du ej vara säker på hvilka papper, jag menat, så skicka bud på Ingman.

50 Nyckeln till Assuransföreningens skåp skickar jag nu till Dig p<er post. Skulle Du icke få den tillika med brefvet, så låt genast höra åt på Postkontoret. Gud vare hos Dig och barnen. Din trogne make

Snellman.